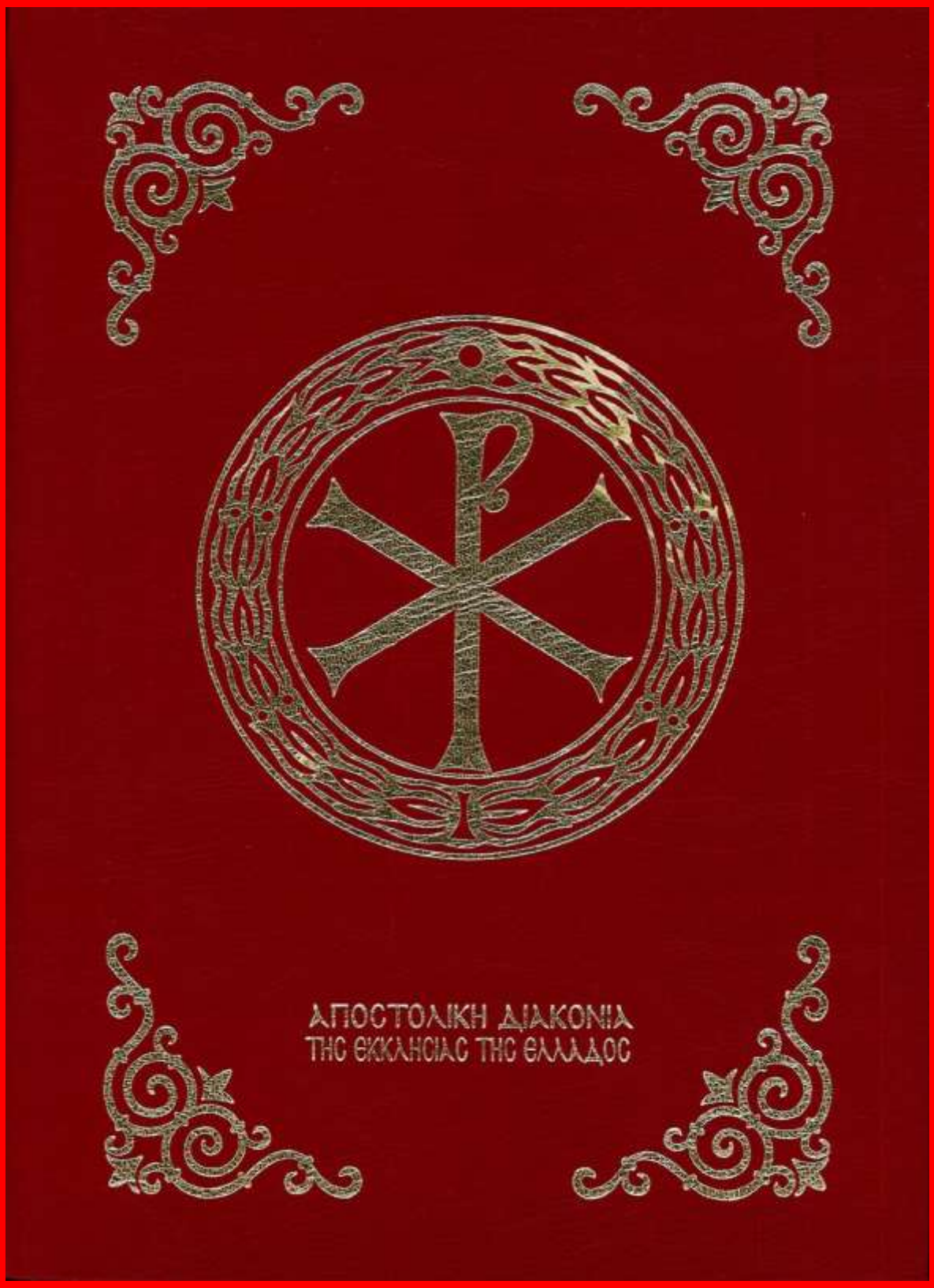
TEZAUR LITURGIC

3 IULIE
+NIKODIMOS VALINDRA, MITROPOLITUL PATREI

SLUJBA SF.MUCENIC IACHINT DE LA CEZAREEA CAPADOCIEI

ATENA,2010

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

03 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΥΑΚΙΝΘΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΥ

Ποίημα
+Νικοδήμου Μητροπολίτου πρώην Πατρῶν

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρα Ὑάκινθον, οἱ εὐσεβεῖς μεγαλύνωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν θεράποντα, τὴν μνήμην γεραίροντες αὐτοῦ τὴν ἁγίαν μετὰ ὑμνωδίας καὶ αἰτημάτων εὐλαβῶν, ὅπως πρεσβείαις αὐτοῦ δεξώμεθα τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος καὶ αἰωνίαν διάσωσιν, Παραδείσου τὴν εἴσοδον ἐν χαρᾷ διανύοντες.

Κύριον φιλάνθρωπον πανευλαβῶς ἐνδοξάζομεν, τοῖς ἁγίοις παρέχοντα χαρίσματα μέγιστα καὶ πνευματοφόρα. Αὐτῷ δ΄ ἀναθέντες αἰτήματα ἀποδεκτά, λύσιν οὐράνιον ἐκδεχόμεθα, Ὑάκινθον τὸν μάρτυρα παρακαλοῦντες εἰς πρόσθεσιν, πρεσβειῶν καὶ δεήσεων ὑπὲρ πάντων ὧν χρῄζομεν.

Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας τῶν δούλων Σοῦ, Ὑακίνθου τοῦ μάρτυρος, πρεσβείαις δ΄ ἐπάκουσον τῶν Σοι προστρεχόντων, καὶ ἀσπαζομένων αὐτοῦ

εἰκόνα τὴν σεπτήν, τοῦ Παραδείσου ὄντος οἰκήτορος. Μεθ' οὗ βοῶμεν πρόσδεξαι εὐχὰς ἡμῶν τῶν πενήτων σου, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;
Ὤφθης διαυγείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγής, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας ἀθλητά, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς, καὶ τρέλας, τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νίκην, κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος διὸ σὲ πίστει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητά, γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης, μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς θεόφρον Ὑάκινθε, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σὲ μέτοχον σοφέ, δεικνύει, καὶ δοξάζει σὲ Ὑάκινθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι προκεῖται. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα. Ἦχος α΄.
Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν πιστοί, γενναῖον μάρτυρα Ὑάκινθον, ἀνθοφόρον τῷ ὀνόματι, εὐωδίαν πνευματικὴν παρέχοντα τοῖς κοινωνοῦσιν αὐτῷ. Ὡς γὰρ εὐώδης καὶ μυρίπνοος ἡ φερώνυμος φυτεία,

οὕτως ἁμιλλώμενος ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐηρέστησεν Αὐτῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἔργοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος. Καὶ ἡμῖν παρέχων θείαν ἔλλαμψιν.
Καὶ νῦν.Τὴν παγκόσμιον δόξαν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ΄ 9-14).
Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ΄ 1-9).
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε΄15-23,στ΄1-3).
Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν

ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.
Τὸν ἐκ Θεοῦ βρύσαντα θείαν ἔλλαμψιν καὶ φωτίσαντα κόσμον πλουσίως, θεῖον Ὑάκινθον εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν ναῷ περιέπει τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν, εἰς δόξαν Θεοῦ, κοινωνὸς μαρτυρίου γενόμενος καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.
Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς ἐν Ἐκκλησίᾳ φιλοχρέως τιμώμενος, ὡς Μάρτυς Αὐτοῦ, τρισμάκαρ, εὐαρεστήσας Θεῷ καὶ ἡμῖν προβάλλων ὡς ὑπόδειγμα.

Ὑάκινθε ἔνδοξε, θεοφόρε, ἀοίδιμε, ἱερωσύνης λειτουργὲ ἱερώτατε καθικέτευε τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, δοῦναι ἡμῖν παράκλησιν καὶ ἔλεος, ἅγιε τῆς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις ἀποπλυθῆναι τοῖς πταίσμασι· Χριστὸν ἱκετεύων τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις ὁ ἐν ἰσχύϊ τρανός, θεῖε Ὑάκινθε, μαρτύρων ὁμόζηλε, ἀγῶσι τοὺς ἀντιχρίστους ὑπερνικῶν κραταιῶς καὶ εἰς πτῶσιν ἀγὼν τοὺς ἀλλόφρονας, Χριστοῦ τὸν θεράποντα, ζηλωτὴν κραταιότατον, τῶν ἀδυνάτων, βοηθὸν ἀπροσμάχητον. Ὃν γεραίρομεν ἐκ καρδίας καὶ ψάλλομεν: Δόξα Θεῷ οἰκτίρμονι, Πατρὶ Παντοκράτορι σὺν τῷ Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἅμα Ἁγίῳ τῷ Πνεύματι, εὐσεβῶς προσκυνουμένοις καὶ παρέχουσι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Χαίρων ὁ πανοικτίρμων Θεός, ἐν Παραδείσῳ καθορᾷ τὸν Ὑάκινθον, σὺν πᾶσιν ἁγίοις φέρειν στέφανον δόξης λαμπρόν, τῶν αὐτοῖς δοθέντα θείῳ πνεύματι, ἀγῶνα τῆς πίστεως ἐνασκήσαντα τέλειον καὶ ὑψωθέντα εἰς οὐράνιον ἔπαλξιν. Ἐκκλησίας νῦν ἐγκαλώπισμα ἔγνωμεν. Ὅθεν καθικετεύομεν τελεῖν τὴν παράκλησιν ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ σωθῆναι τοὺς μέλποντας, αὐτῷ θεῖον ὕμνον καὶ ἱκέσιον τὴν δέησιν καὶ τὴν ὑμνησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὑάκινθον τιμᾶσθαι, ἀνθοφόρον το ὄνομα, εἰς εὐωδίαν ἄγει πνευματικήν. Τῷ Θεῷ δὲ χάρις, τὸν φερώνυμον μάρτυρα ἀναδείξαντι, καὶ ἡμᾶς καλοῦντι εἰς ἁγιασμόν. Καὶ Αὐτῷ τὴν δόξαν ἀναπέμποντες, δεόμεθα, πρεσβείαις τοῦ ἀθλοφόρου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.
Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σοῦ· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον.
ΑΠΟΛΥΠΚΙΟΝ Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.
Γερασίμου
Ὡς λίθος ὑάκινθος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀστράπτεις τοῖς πέρασι, ταῖς τῶν χαρίτων αὐγαῖς, παμμάκαρ Ὑάκινθε· σὺ γὰρ ὁμολογίᾳ, πυρσωθεὶς εὐσεβείας, ἔλαμψας ἐν ἀθλήσει, τῇ τοῦ Λόγου μιμήσει· ἐντεῦθεν καταφαιδρύνεις, τοὺς σὲ γεραίροντας.
Δόξα. Ἕτερον. Ὅμοιον. Νικοδήμου
Χριστοῦ τὸν θεράποντα ἐκ παλαιῶν ἡμερῶν, ὑμνήσωμεν ᾄσμασιν ἀξιοχρέως πιστοί, Ὑάκινθον μάρτυρα. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, ἐναθλήσας τῇ πίστει, βρώματα ἐξ εἰδώλων, ἀπηρνήθη εἰς τέλος καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον
Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον…Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν θεῖον Ὑάκινθον καὶ ἀθλοφόρον Χριστοῦ τιμῶντες ὑμνήσωμεν καὶ μεγαλύνωμεν νῦν τῆς μνήμης μετέχοντες, πάντες ἐν Ἐκκλησίᾳ καὶ εἰκόνι ἁγίᾳ, τοῦτον ἐπιθυμοῦντες εὐλαβῶς ἀσπασθῆναι τῇ χάριτι καὶ ἐλέῳ Θεοῦ προσαμειβόμενοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑάκινθον μάρτυρα ὑμνολογοῦμεν πιστοί, τοὺς ἄθλους γινώσκοντες ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς οὓς ἐποίησε. Ζήλῳ πεπληρωμένος καὶ ἀνδρεία ὑψίστῃ, ἔπληξε τοὺς ἀθλίους τοῦ Χριστοῦ πολεμίους. Διὸ καὶ βασιλείας Θεοῦ ἐγένετο μέτοχος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσον μὲ ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θεληµάτων, αὐτὸν ἐκδυσωπούσα ἀεί, ὃν ἐσωμάτωσας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμερον.
Ὑακίνθῳ σήμερον, ἐξ ὑακίνθων, ἀμαράντων πλέξωμεν, στέφανον πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες: Χαίροις μαρτύρων, τὸ κλέος Ὑάκινθε.
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον
Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σε, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· Σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν τῷ λιβάνῳ , πληθυνθήσεται.
Στίχος: Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ζήτει τῇ κγ΄ Ἀπριλίου
Ὁ Ν΄ ψαλμός.
Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου…
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου…
Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄. Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός… Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σὲ τὸν διαυγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Σὲ τὸν διαυγείᾳ μαρτυρικῇ, πολύτιμον λίθον,

γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν σῶν ἐπαίνων γενέσθαι μοι.
Ἐπίγειον δόξαν καταλιπών, οὐράνιον κλέος, ἐκληρώσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἔνδοξε.
Τὸ τῆς ἡλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας, τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.
Θεοτοκίον.
Ὁ πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρί, σκηνώσας σαρκοῦται Θεομῆτορ, τὸ καθ᾽ ἡμᾶς δημιουργούμενος.

ὨΙδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Νέος καθιστάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὤφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.
Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας, μαρτυρικῶς, ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάῤῥησιν.
Θεοτοκίον.
Ἵθυνον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανίοις ὑπάρχων Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου

ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.
Ἀθλητὴς ἐννομώτατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι πανόλβιε, τῶν τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.
Ὑακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ θεόφρον δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.
Γεγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας, ἀπτοήτῳ γνώμῃ δυναμούμενος.
Θεοτοκίον.
Ἡ Θεὸν Παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.
Μαινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.
Ἀθάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, στεφηφόρε, θάνατον

ἑκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκάμενος.
Θεοτοκίον.
Ῥυσθείημεν πρεσβείαις σου Πάναγνε, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες, τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὠδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.
Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος.
Ὑάκινθος ὡς φαιδρός, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτόν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας παναοίδιμε.
Θεοτοκίον.
Σωθείημεν διὰ σοῦ, κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Ἰδιόμελον.
Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παῤῥησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.
Ὑπὲρ πολλοὺς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον· ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον, τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παῤῥησίαν ὁπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι᾽ ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτόν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς, πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστὲ πολυέλεος.

Συναξάριον.
Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου (θαλαμηπόλου).
Στίχ. Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑάκινθος ὡς λίθος,
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.
Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ὑάκινθος κάτθανε λιμῷ.

ὨΙδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδήλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφὴν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας παμμάκαρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ἱερώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἁγιώτατον, προσήνεγκας θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, καὶ νοὸς καθαρότητι· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.
Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν

Πατέρων Θεόν, ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.
Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου καὶ τερπνὸν κατήντησας, Ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτεύσων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὡραιοτάτη ἁλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.
Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι᾽ οὗ ἐλυτρώθημεν, φθοροποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιόν, ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τῆς Θεοτόκου. Παῖδες Ἑβραίων.
Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα μὲ νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.
Χαῖρε Παρθένε Θεοτόκε, ἡ μεσίτρια τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, καὶ εὐδόκησον νῦν διδόναι τοῖς αἰτοῦσι, φῶς καὶ ζωὴν καὶ δύναμιν, καὶ χάριν σαῖς πρεσβείαις.
Ψάλλειν Σοι, Δέσποινα τοῦ κόσμου, οὐ σιωπήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ. Σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ πνεύματι Ἁγίῳ, τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, σεπτῶς προσκυνουμένου.
Ὥρας ἡμῖν διδοὺς ὁ Παντοκράτωρ, φῶς καὶ ζωὴν παρέχει τοῖς ἀνθρώποις, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ, ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ.

Ἕτερος. Τοῦ Ἁγίου. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα.
Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι᾽ ἧς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην, κατήργησας τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετράνωσας.
Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφὴς Ὑάκινθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας, καὶ πίστεως καὶ στεφάνῳ, μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.
Ὅλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον· σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἡγίασεν, ἡ ἀνένδοτος ἔκστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφοράν, καὶ παράνοιαν γενομένη· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.
Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι᾽ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.
Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα, Ὑάκινθε θεόφρον. Χαῖρε θεράπον ἄξιε τοῦ θεραπεύειν νοσοῦντας. Χαῖρε Χριστοῦ διάκονε, τῶν γηγενῶν ὑπέρμαχε, Διδάσκαλε θεσπέσιε ἀληθειῶν τῆς πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα, γινώσκομεν καὶ ὑμνοῦμεν.
Θεοτοκίον.
Δέσποινα πάντων ἄνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἀνθρώπων ἡ βοήθεια καὶ τῶν ἀγγέλων ὅμορε. Καθικετεύομεν πάντες τῷ Σῷ Υἱῷ μεσιτεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Σῶν τέκνων, Σὴν προστασίαν αἰτούντων ἐν ταῖς τοῦ βίου ἀνάγκαις καὶ τῶν ψυχῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς ΑΙΝΟΥΣ. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Μακαριστῷ Ὑακίνθῳ ὕμνοις προσείπωμεν, σῆς εὐωδίας, Πάτερ, ἀρετῶν τε τῇ φύσει, ἀρώματα ἐκχέειν ἀπὸ Θεοῦ ἠξιώθης, ὡς ἔγνωμεν. Ὅθεν πανήγυριν ἄγομεν σοι λαμπράν, ταῖς πρεσβείαις σου ἑπόμενοι. Τῷ Ὑακίνθῳ προσάγει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἑόρτιον τὴν δόξαν καὶ θερμῇ τῇ αἰτήσει, εὐῶδες ἄρωμα ψαλμικὸν φερωνύμως προσάδουσα. Καὶ γὰρ Ὑάκινθος ἄνθος πανεκλεκτόν, τοῖς ἁγίοις

προσφερόμενον.
Τοῦ Παραδείσου τὸ κάλλος λαμπρὸν ἐδέσποζεν, ἀνθοφοροὺν τῷ κάλλει οὐρανίου λειμῶνος. Καὶ θείας εὐλογίας ἔμπλεον ἦν τῶν ἀνθρώπων τὸ ζεῦγος τὸ πρώτιστον, πλὴν ἐξωσθὲν ἠλλοιώθη ἀρνητικῶς, τοῦ Χριστοῦ ἐπανορθοῦντος ἡμᾶς.
Ἐν Ἐκκλησίαις ἡ χάρις Χριστοῦ δεσπόζει ἡμῖν, τῷ δ' Ὑακίνθῳ δόξα τῷ κλεινῷ καὶ ἁγίῳ, μνήμην ἑορτάζομεν ἐν χαρᾷ καὶ ἐν ἄνθεσι στέφομεν, ὃν ἀνυμνοῦντες γεραίρομεν ἐν χορῷ, σὺν Χριστῷ ἐπικαλούμενοι.
Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.
Σήμερον ἑορτίως οἱ πιστοί, ὑμνοῦντες τὸν Ὕψιστον Θεόν, προσάδομεν, ἐπὶ τῇ ἀνθηφόρῳ μνήμῃ Ὑακίνθου τοῦ μάρτυρος. Οὗτος γάρ, ἀθέτων τὰ τοῦ κόσμου, Χριστῷ συνήφθη καὶ συνεπάθησε, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Ὅθεν τῆς αἰωνίου βασιλείας ἀνεδείχθη πολίτης. Καὶ νῦν ἐν οὐρανῷ μετ' ἀγγέλων συμβίων καὶ σὺν Χριστῷ δοξαζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύει, διατελῶν εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΠΑΝ

Τὰ τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ἡ γ΄ καὶ ἡ ε΄ ᾠδή.
Ὁ Ἀπόστολος. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοὺ ἐν τῇ χάριτι. (Ζήτει τῇ κε΄ Ὀκτωβρίου)
Τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς. (Ζήτει τῇ Τετάρτῃ τῆς γ΄ ἑβδομάδος)

Μεγαλυνάριον.
Χαίροις Καισαρείας θεῖος βλαστὸς καὶ τῆς νεολαίας ἀντιλήπτωρ ὁ φαεινός. Χαίροις τοῦ Ἀράξου ἀγλάϊσμα καὶ κλέος, Ὑάκινθε παμμάκαρ, μάρτυς καλλίνικε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

